

Учесници конференције за новинаре

Поводом 21. године од заробљавања на херцеговачком ратишту војника бивше ЈНА из Никшићко-шавничке групе: **Луке Аџића, Душка Баровића, Ранка Вујовића, Радомира Вулића**, **Л**
уке Газиводе

,
Драгомана Докнића

,
Боривоја Зиројевића

,
Драгана Јаковљевића

,
Неђељка Јанковића

,
Ратка Симовића

,
**Милоша
Перуновића**

,
Павла Поповића

,
Радивоја Петковића

и
Миљана Шушића

, Удружење бораца ратова од 1990. године Црне Горе је организовало конференцију за новинаре.

Конференцији су присуствовали **Тончи Мајић**, директор Далматинског комитета за људска права из Сплита, **Вукан Ковач**, председник Управног одбора Удружења логораша Републике Српске, **Добривоје Бојовић**

, логораш из Лоре, као и представници породица страдалих црногорских резервиста.

Радан Николић, директор Удружења је подсетио да је, по заробљавању припадника Никшићко-шавничке групе у Херцеговини под контролом хрватских оружаних формација у априлу и мају 1992. године, над њима извршен ратни злочин звјерског мучења и ликвидација у Војно-истражном центру Лора, Сплит и Дувну.

„Посмртни остаци њих 12, који су скривани и више пута премјештани, пронађени су на територији БиХ у периоду од 1993 до 2006. године. Лука Аџић је посредством МЦК размијењен 6. августа 1992. године код Неметина, али у таквом психо-физичком стању да је након пола године преминуо у родном Никшићу, а посмртни остаци Милоша Перуновића још нијесу пронађени“, саопштио је Николић.

Николић је нагласио да су, послје 21 године од почињеног злочина, резултати на његовом истраживању од стране Државног тужилаштва Републике Хрватске и Врховног државног тужиоца Црне Горе, равни нули.

„Разлог је опструкција од стране главног државног тужиоца Републике Хрватске **Младе на Бајића**,

који на тој функцији гура трећи узастопни мандат и потпуна подређеност истом већ бивших црногорских врховних државних тужиљки

Весне Меденице

и

Ранке Чарапић

. Звучи парадоксално, али правни основ за поменуту опструкцију и селективан приступ почињеним злочинима, садржан је у хрватско-црногорском

Споразуму о сарадњи и гоњењу починилаца кривичних дјела ратних злочина, злочина против човјечности и геноцида

који су 2006. године потписали Бајић и Меденица. Наиме, тим Споразумом нијесу обухваћени злочини које су хрватски држављани починили над црногорским држављанима на подручју Хрватске, већ искључиво „злочини који су почињени на подручју Хрватске, односно према држављанима Хрватске, а чији починиоци имају пребивалиште и/или држављанство Црне Горе“, објаснио је Николић.

Николић је због тога Споразумом назвао срамним и казао да је све што се дешавало од 2006. године, када је Удружење поднијело тадашњој врховној државној тужитељки

Весни Меденици захтјев за покретање истраге о ратном злочину над припадницима Никшићко-шавничке групе, тиха опструкција, обмане и фингирање правде под диригентском палицом Младена Бајића.

„Главни разлог зашто је тако је умијешаност Младена Бајића као замјеника војног тужиоца из 90-их у злочине почињене у Лори“, казао је Николић и подсјетио да су због тога хрватски мировњаци **Домагој Маргетић** и **Дарко Петричић** 9. септембра 2010. поднијели против Бајића кривичну пријаву Хашком трибуналу.

„Да је Бајићева ратна прошлост бурна, свједоче највиша државна одликовања – споменица Домовинског рата, медаља „Љето 95“ - која се даје заслужнима за истоимену хрватско-муслиманску операцију на подручју Босанског Грахова и Гламоча, у којој су почињени многи злочини над тамошњим Србима, а која је била увод у хрватску војну операцију Олуја у којој се Бајић поново „истакао“ и зато добио медаљу „Олуја“. За ратне „заслуге“ Бајићу хвали још једино медаља „Лора“, која, да је установљена, сигурно би му заслужно првом припала“, оцијени је Николић.

„Ако Хрватска са оваквим Бајићем, непроцесуираним бројним ратним злочинима, угрожавањем личне сигурности и имовине српске мањине и неријешеним питањем границе са Црном Гором на Превлаци, може постати пуноправна чланица Европске Уније, питам се станују ли тамо правила и правда, цивилизацијске вриједности и досљедност“, закључио је Николић.

Николић је подсјетио да је у току процедура за избор новог врховног државног тужиоца Црне Горе и истакао да од истог Удружење очекује да ће свој посао радити самостално и професионално и покренути са мртве тачке истрагу злочина у Лори.

„Захтијевамо да нови врховни државни тужилац Црне Горе стави ван снаге или измијени хрватско-црногорски Споразум о сарадњи и гоњењу починилаца кривичних дјела ратних злочина, злочина против човјечности и геноцида и да јавно затражи од државних тужилаштава Хрватске и БиХ објашњење зашто није покренута истрага злочина над припадницима Никшићко-шавничке групе“, саопштио је Николић и најавио да ће Удружење заједно са невладиним организацијама из Хрватске и БиХ сачинити информацију о опструкцији истраживања злочина у Лори и исту достави хрватском и црногорском парламенту и заштитницима људских права, као и на релевантне европске адресе.

Тончи Мајић је казао да по питању процесуирања ратних злочина не треба очекивати много од ЕУ јер је то економско-финансијска организација која првенствено води рачуна о властитим интересима, те да је очекивао да ће у вези страдања Никшићко-шавничке групе црногорско тужилаштво урадити посао јер је било много доказа који су упућивали на дешавања у Лори.

Мајић је објаснио да је био спреман да дође у Подгорицу и да изјаву и поднесе доказе црногорском тужилаштву о злочинима у Лори.

„Међутим, након седам дана по контактирању из Подгорице ја сам ухапшен због неких других разлога“, рекао је Мајић и навео да је то била превелика коинциденција.

Он је најавио да ће Далматински комитет организовати неколико прес конференција преко којих ће упознати јавност Хрватске са дешавањима у Лори и да при томе рачуна на много већу пропраћеност од стране државних и независних медија и потпору Удружења и породица страдалих црногорских резервиста.

„Јавност у Хрватској мало зна о томе, а бројне љуске судбине из Лоре нису обухваћене процесуирањем. У мају или почетком јуна одржаћемо у Загребу тематску конференцију која ће се бавити судбином Црногораца“, казао је Мајић и нагласио да ће тражити подршку политичара па и Бајића, иако не очекује да ће од њега то и добити јер је Бајић директни саучесник у злочине почињене у Лори.

На питање новинара да ли ће извршити притисак на тужилаштва у Црној Гори и Хрватској, Мајић је казао да у ситуацији кад државно тужилаштво не ради свој посао, то једино преостаје.

„Вршити притисак је кривично дјело, али је добродошло средство јер га узимамо у крајњој нужди и другачије не иде“, рекао је Мајић.

Вукан Ковач, који је прошао пакао Лоре, казао је да је огромна већина од преко 1000 логораша из Лоре ухапшена од стране хрватских оружаних формација на територији БиХ за вријеме примирја.

Он је нагласио да веома забрињава одлука **Дамира Ромца**, шефа Одсјека за ратне злочине сплитског Жупанијског суда, да суђење у случају Лора 2 не почне све док се не ухапсе оптужени

Томислав

Дуић

управник Лоре и његов сарадник

Емилијо Бунгур

, који су годинама у бијегу.

"То може трајати док нас не буде као живих свједока и то је изигравање правила да ратни злочини не застаријевају, поручио је Ковач.

Ковач сматра да су истрага и суђење у случају Мориња и Лоре морали паралелно тећи и нагласио да између ратних злочина нема суштинске разлике али да је факат да су се сви затвореници из Мориња вратили породицама, а из Лоре се није вратило више од 70 људи.

Добросав Бојовић, логораш који је најдуже остао у Лори, говорио је о иживљавању стражара над затвореницима и нагласио да ће логораша истрајати да се овај проблем ријеши, упркос томе што изостаје подршка институција.

В. Н.